RETTENS DOM (Ottende Afdeling)

1. juli 2009 *

I sag T-288/06,

Regionalny Fundusz Gospodarczy S.A. (tidligere Huta Częstochowa S.A.), Częstochowa (Polen) ved avocats C. Sadkowski og D. Sałajewski,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved C. Giolito og A. Stobiecka-Kuik, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

angående en påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning 2006/937/EF af 5. juli 2005 om statsstøtte nr. C 20/04 (ex NN 25/04) til fordel for Huta Częstochowa

* Processprog: polsk.

S.A. (EUT 2006 L 366, p. 1), for så vidt som visse støttetildelinger foretaget af Republikken Polen herved erklæres uforenelige med fællesmarkedet, og nævnte republik tilpligtes at foretage tilbagesøgning heraf,

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET
I FØRSTE INSTANS (Ottende Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, E. Martins Ribeiro, og dommerne S. Papasavvas og A. Dittrich (refererende dommer),

justitssekretær: fuldmægtig K. Pocheć,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 4. september 2008,

afsagt følgende

Dom

Retsforskrifter

1 Følgende er fastsat i artikel 8 i protokol nr. 2 om EKSF-produkter i Europaaftalen af 16. december 1991 om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber

og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Polen på den anden side (EFT 1993 L 348, s. 2, herefter »protokol nr. 2«):

»1. Følgende er uforenelige med aftalens rette funktion, i det omfang det påvirker samhandelen mellem Fællesskabet og Polen:

[…]

iii) offentlig støtte under enhver tænkelig form, bortset fra undtagelser, der tillades i henhold til EKSF-traktaten.

[…]

4. Parterne anerkender, at [Republikken] Polen i løbet af de første fem år efter aftalens ikrafttræden som en afvigelse fra stk. 1, nr. iii), undtagelsesvis, hvad angår EKSF-stålprodukter kan yde offentlig støtte til strukturomlægningsformål, forudsat at:

— strukturomlægningsprogrammet er knyttet til en generel rationalisering og indskrænkning af kapaciteten i Polen

— støtten medfører, at de begunstigede virksomheder kan overleve under normale markedsvilkår ved udgangen af strukturomlægningsperioden, og

— støttebeløbet og -intensiteten er strengt begrænset til, hvad der er absolut nødvendigt for at genskabe virksomhedernes konkurrenceevne, og at støtten nedsættes gradvis.

Under hensyntagen til den økonomiske situation i [Republikken] Polen træffer Associeringsrådet afgørelse om, hvorvidt femårsperioden kan forlænges.«

2 Ved afgørelse nr. 3/2002 truffet af Associeringsrådet EU-Polen den 23. oktober 2002 om forlængelse af den periode, der er anført i artikel 8, stk. 4, i protokol nr. 2 (EUT 2003 L 186, s. 38), er den pågældende periode blevet forlænget, således at den løber i yderligere otte år regnet fra den 1. januar 1997 eller indtil Republikken Polens tiltrædelse af Den Europæiske Union, i hvilken periode Republikken Polen undtagelsesvis – hvad angår »stålprodukter« – kunne yde offentlig støtte til strukturomlægningsformål i overensstemmelse med de fremgangsmåder, der er fastsat i artikel 8, stk. 4, i protokol nr. 2. Følgende er fastsat i afgørelsens artikel 2:

»[Republikken] Polen forelægger et strukturomlægningsprogram og forretningsplaner for Kommissionen […], som opfylder kravene i artikel 8, stk. 4, i protokol [nr.] 2, og som er blevet evalueret og godkendt af den nationale myndighed for statsstøttekontrol (kontoret for konkurrence og forbrugerbeskyttelse).«

3 Ved protokol nr. 8 om strukturomlægning af den polske stålindustri, der udgør et bilag til akten vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag

for Den Europæiske Union (EUT 2003 L 236, s. 948, herefter »protokol nr. 8«), er der ved undtagelse til de almindelige statsstøtteregler blevet meddelt Republikken Polen tilladelse til at yde støtte til strukturomlægning i landets stålsektor på grundlag af de i strukturomlægningsplanen fastsatte fremgangsmåder og på de i protokollen fastsatte betingelser. Der er heri bl.a. fastsat følgende:

»1. Uanset artikel 87 [EF] og 88 [EF] anses statsstøtte, som [Republikken] Polen yder til bestemte dele af den polske stålindustri til strukturomlægningsformål, for at være forenelig med det fælles marked, forudsat at:

— den periode, der er omhandlet i artikel 8, stk. 4, i protokol nr. 2 […], er blevet forlænget indtil tiltrædelsen

— bestemmelserne i den strukturomlægningsplan, på grundlag af hvilken ovennævnte protokol er forlænget, [iagttages i hele] perioden 2002-2006

— betingelserne i denne protokol er opfyldt, og

— der ikke er ydet statsstøtte til strukturomlægning af den polske stålindustri efter tiltrædelsesdatoen.

2. […]

3. Kun virksomheder, der står opført i bilag 1 ([herefter] »begunstigede virksomheder«), er berettiget til statsstøtte under det polske stålstrukturomlægningsprogram.

4. En begunstiget virksomhed må:

a) hvis den fusionerer med en virksomhed, der ikke står opført i bilag 1, ikke videregive støtte, som er ydet til den begunstigede virksomhed

b) ikke overtage aktiver i en virksomhed, der ikke står opført i bilag 1, og som går konkurs i perioden op til den 31. december 2006.

5. […]

6. Den strukturomlægningsstøtte, der ydes til de begunstigede virksomheder, skal fastlægges på grundlag af den godkendte polske strukturomlægningsplan og individuelle forretningsplaner godkendt af Rådet. Den samlede støtte, der udbetales i perioden 1997-2003, må dog under ingen omstændigheder overstige 3 387 070 000 PLN.

[…]

[Republikken] Polen må ikke yde den polske stålindustri nogen yderligere statsstøtte til strukturomlægningsformål.

[…]

10. Eventuelle efterfølgende ændringer i den overordnede strukturomlægningsplan og de individuelle planer skal godkendes af Kommissionen og eventuelt af Rådet.

[…]

18. Hvis kontrollen viser,

[…]

c) at [Republikken] Polen i løbet af strukturomlægningsperioden har ydet supplerende uforenelig statsstøtte til stålindustrien i almindelighed og især til de begunstigede virksomheder,

finder de i denne protokol omhandlede overgangsordninger ikke anvendelse.

Kommissionen træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at virksomheder, der måtte være berørt, tilbagebetaler al støtte, der er ydet i modstrid med de i denne protokol fastlagte betingelser.«

4 Følgende er fastsat i artikel 7, stk. 5, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel [88] EF (EFT L 83, s. 1):

»Finder Kommissionen, at den anmeldte støtte ikke er forenelig med fællesmarkedet, beslutter den, at støtten ikke må gennemføres […]«

5 Følgende er bestemt i artikel 9 i Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 af 21. april 2004 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 (EUT L 140, s. 1):

»1. Medmindre andet er bestemt i en særskilt beslutning, er den rentesats, der skal anvendes i forbindelse med tilbagebetaling af statsstøtte, som er ydet i strid med […] artikel 88, stk. 3, [EF] en årlig procentsats fastsat for hvert kalenderår.

Den beregnes på grundlag af gennemsnittet af de femårige interbank swap-sats for september, oktober og november i det foregående år, plus 75 basispoint. I behørigt begrundede tilfælde kan Kommissionen hæve satsen med mere end 75 basispoint for en eller flere medlemsstaters vedkommende.

[…]

4. Hvis der mangler pålidelige eller ækvivalente data, eller hvis der foreligger ekstraordinære omstændigheder, kan Kommissionen, i nært samarbejde med den eller de pågældende medlemsstater, for en eller flere medlemsstater fastsætte en tilbagebetalingsrente for statsstøtte på grundlag af en anden metode og på grundlag af de informationer, den har adgang til.«

6 I nævnte forordnings artikel 11, stk. 2, er følgende præciseret vedrørende renteberegningsmetoden:

»Renten tilskrives med renters rente indtil datoen for tilbagebetalingen af støtten. Renter, der er påløbet i det foregående år, tilskrives renter hvert efterfølgende år.«

Sagens faktiske omstændigheder

7 Denne sag vedrører en transaktion angående strukturomlægning af den polske stålproducent Huta Częstochowa S.A. (herefter »HCz«). Strukturomlægningen af HCz fandt sted mellem 2002 og 2005. Med henblik herpå blev HCz' aktiver overført til nye selskaber:

— I 2002 blev Huta Stali Częstochowa sp. z o.o. (herefter »HSCz«) etableret med henblik på at videreføre HCz' stålproduktion. HSCz har lejet HCz' produktionsanlæg af kuratoren og har overtaget størstedelen af personalet. HSCz' moderselskab var Towarzystwo Finansowe Silesia sp. z o.o., et af den polske stat helejet selskab.

— I 2004 blev selskaberne Majątek Hutniczy sp. z o.o. (herefter »MH«) og Majątek Hutniczy Plus (herefter »MH Plus«) stiftet. Deres aktier var 100% ejet af HCz. MH har modtaget HCz' stålaktiver og MH Plus andre for produktionen nødvendige aktiver.

— Aktiver uden forbindelse til produktionen (kaldet »ikke-stålrelaterede aktiver«) og elvirksomheden Elsen blev overført til selskabet Operator ARP sp. z o.o., der er et selskab, som tilhører Agencja Rozwoju Przemysłu S.A. (det polske industriudviklingsagentur, som indehaves af den polske stat), med henblik på at betale offentligretlige fordringer, som var genstand for strukturomlægning (skatter og socialsikringsbidrag).

8 Ved skrivelse af 19. maj 2004 meddelte Kommissionen Republikken Polen, at den havde besluttet at indlede den formelle undersøgelsesprocedure vedrørende den til stålproducenten HCz ydede strukturomlægningsstøtte. Denne beslutning blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* den 12. august 2004 (EUT C 204, s. 6, herefter »beslutning om at indlede undersøgelse«) på det autentiske sprog (polsk) og indeholder indledningsvis et resumé på de andre officielle sprog. Kommissionen opfordrede alle interesserede parter til at fremsætte bemærkninger vedrørende de faktiske omstændigheder og den retlige bedømmelse, der var indeholdt i beslutningen om at indlede undersøgelse. Kommissionen modtog bemærkninger fra Republikken Polen og fire andre interesserede parter.

9 Ved procedurens afslutning drog Kommissionen den konklusion, at foranstaltningerne til strukturomlægning af HCz i henhold til Ustawa o pomocy publicznej dla przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy (lov af 30.10.2002 om offentlig støtte til virksomheder, der har særlig betydning for arbejdsmarkedet, Dz. U. nr. 213, position 1800, med senere ændringer) ikke udgjorde statsstøtte i henhold til artikel 87, stk. 1, EF. Derimod fandt Kommissionen, at HCz havde draget fordel af forskellige former for statsstøtte i perioden fra 1997 til 2002. Kommissionen fandt, at denne støtte for en dels vedkommende var forenelig med fællesmarkedet, men den påbød tilbagebetaling af den del, som den anså for at være uforenelig med fællesmarkedet, dvs. et beløb på 19 699 452 PLN (herefter »den omtvistede støtte«).

10 Den 5. juli 2005 vedtog Kommissionen beslutning 2006/937/EF om statsstøtte nr. C 20/04 (ex NN 25/04) til fordel for HCz (EUT 2006 L 366, s. 1, herefter »beslutningen«). Følgende er fastsat i beslutningens artikel 3:

»1. Den statsstøtte, som [Republikken] Polen har ydet til [HCz] i perioden 1997 – maj 2002 som driftsstøtte og støtte til strukturomlægning af beskæftigelsen på i alt 19 699 452 [PLN], er uforenelig med fællesmarkedet.

2. [Republikken] Polen træffer alle nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at [HCz], Regionalny Fundusz Gospodarczy, [MH] og [Operator ARP] tilbagebetaler den i stk. 1 omtalte støtte, som er ydet ulovligt til [HCz]. Alle disse virksomheder hæfter solidarisk.

Tilbagebetalingen skal ske uopholdeligt og i overensstemmelse med procedurerne i national ret, forudsat at disse giver mulighed for at efterkomme beslutningen hurtigt og effektivt. De beløb, der skal tilbagebetales, pålægges renter fra den dato, hvor de blev stillet til rådighed for [HCz], og indtil de er tilbagebetalt. Renten beregnes i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel V i […] forordning […] nr. 794/2004.

3. […]«

11 I henhold til en aftale dateret den 30. september 2005, som trådte i kraft den 7. oktober 2005, købte ISD Polska sp. z o.o. (der på daværende tidspunkt havde selskabsnavnet ZPD Steel sp. z o.o., herefter »ISD«), som er et af Industrial Union of Donbass Corp. helejet datterselskab, af HCz samtlige aktier i MH og MH Plus og i de resterende ti af HCz' datterselskaber. Ved aftale, der ligeledes er dateret den 30. september 2005 og

trådt i kraft den 7. oktober 2005, købte ISD samtlige aktier i HSCz af Towarzystwo Finansowe Silesia sp. z.o.o. ISD blev dermed ejer af HSCz, MH, MH Plus og ti andre af HCz' datterselskaber.

12 Efter salget skiftede HCz selskabsnavn til Regionalny Fundusz Gospodarczy S.A. (herefter »sagsøgeren«). Sagsøgeren eksisterer endnu og er ejet 100% af den polske stat, men ejer kun nogle få ejendomme, der ikke har forbindelse til stålindustrien.

13 Ved skrivelse af 17. februar 2006 anmodede Kommissionen de polske myndigheder om at give den meddelelse om den rentesats, der fandt anvendelse ved tilbagebetalingen af den omtvistede støtte hos de solidarisk hæftende debitorer, som er nævnt i beslutningens artikel 3, stk. 2. I deres svar af 13. marts 2006 fremsatte de polske myndigheder et forslag til de ved inddrivelsesforretningerne anvendelige rentesatser og til en renteberegningsmetode. De foreslog bl.a., at der for perioden fra 1997 til 1999 blev taget udgangspunkt i obligationsrenten for fastforrentede polske statsobligationer udstedt i PLN med en løbetid på fem år og for perioden fra 2000 indtil Republikken Polens tiltrædelse af Den Europæiske Union i rentesatsen for de samme obligationer med en løbetid på ti år. I lyset af den på daværende tidspunkt foreliggende situationen på de polske kapitalmarkeder, som var kendetegnet ved meget høje, men hastigt faldende renter, anmodede de endvidere om, at der skulle finde en årlig ajourføring af disse satser sted, og at renterne ikke skulle tilskrives med renters rente.

14 I en skrivelse af 7. juni 2006 til de polske myndigheder konstaterede Kommissionen, at den rentesats, der fandt anvendelse ved inddrivelsen af den omtvistede støtte for hele pågældende periode, skulle være obligationsrenten for fastforrentede polske statsobligationer udstedt i PLN og med en løbetid på fem år, og at renten i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning nr. 794/2004 skulle tilskrives med renters rente.

Retsforhandlinger og parternes påstande

15 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 18. oktober 2006 har sagsøgeren anlagt nærværende søgsmål.

16 Ved særskilt dokument indleveret samme dag til Rettens Justitskontor begærede sagsøgeren, i henhold til artikel 242 EF, anvendelse af foreløbige forholdsregler, med henblik på at udsætte gennemførelsen af beslutningens artikel 3. Ved kendelse afsagt af Rettens præsident den 13. december 2006 blev begæringen afvist.

17 Som følge af den delvise nybesættelse af embederne ved Retten i Første Instans blev sagen tildelt en ny refererende dommer. Den refererende dommer blev herefter tilknyttet Ottende Afdeling, som denne sag følgelig blev henvist til.

18 Da sagsøgeren ikke indgav replikken inden for den fastsatte frist, der udløb den 16. marts 2007, er den ikke blevet tilført sagsakterne.

19 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Ottende Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling, anmodet parterne om at besvare visse skriftlige spørgsmål og anmodet Kommissionen om at fremlægge visse dokumenter. Parterne har efterkommet disse anmodninger inden for den fastsatte frist.

20 Parterne har afgivet mundtlige indlæg og besvaret spørgsmål fra Retten i retsmødet den 4. september 2008.

21 Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af beslutningens artikel 3, stk. 2, andet afsnit.

22 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— Sagen afvises.

— Subsidiært frifindes Kommissionen.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

Formaliteten

Parternes argumenter

23 Kommissionen har gjort gældende, at sagsøgeren i strid med de i artikel 44, stk. 1, i Rettens procesreglement fastsatte formforskrifter har undladt at fremsætte tilstrække-

ligt klare og præcise argumenter til støtte for sine klagepunkter til at gøre det muligt for Kommissionen at tilrettelægge sit forsvar og for Retten at foretage prøvelse af disse argumenter.

24 Sagsøgeren har med henblik på at underbygge sine klagepunkter kun fremsat tre generelle udsagn. Næsten hele den i stævningen anførte begrundelse er indeholdt i det i EU-Tidende offentliggjorte sammendrag.

Rettens bemærkninger

25 Det fremgår af retspraksis, at når der i en stævning redegøres for de søgsmålsgrunde, der anføres til støtte for en påstand om annullation, på en måde, der er tilstrækkelig klar og præcis til at gøre det muligt for sagsøgte at tage til genmæle på hensigtsmæssig måde og for Fællesskabets retsinstanser til at udøve deres retlige prøvelse, opfylder stævningen de mindstekrav, der stilles i artikel 21, stk. 1, i statutten for Domstolen og i artikel 44, stk. 1, litra c), i Rettens procesreglement (jf. i denne retning Rettens dom af 17.3.1994, sag T-43/91, Hoyer mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 91, og II, s. 297, præmis 22).

26 Der er følgelig ikke grundlag for at afvise et søgsmål på grund af manglende overholdelse af procesreglementets artikel 44, stk. 1, litra c), under omstændigheder, hvor stævningen kort angiver de pågældende søgsmålsgrunde, og hvor hverken sagsøgte, som i sit svarskrift har svaret på de argumenter, der er fremført, eller Fællesskabets retsinstanser har været afskåret fra at forstå de argumenter, der var fremført i denne forbindelse (jf. i denne retning Rettens dom af 22.6.1994, forenede sager T-97/92 og T-111/92, Rijnoudt og Hocken mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 159, og II, s. 511, præmis 71).

27 I denne sag er stævningen særdeles kortfattet. Den opfylder imidlertid ovennævnte minimumskrav. Således som den i svarskriftet indeholdte argumentation vedrørende

sagens realitet viser, har stævningen gjort det muligt for Kommissionen at forsvare sig på hensigtsmæssig måde. Stævningen gør det ligeledes muligt for Fællesskabets retsinstanser at udøve deres retslige prøvelse.

28 Følgelig bør den af Kommissionens nedlagte afvisningspåstand forkastes.

Om realiteten

29 Sagsøgeren har gjort to anbringender gældende vedrørende tilsidesættelse af dels artikel 87 EF, artikel 88 EF og artikel 7, stk. 5, i forordning nr. 659/1999, dels artikel 9, stk. 4, i forordning nr. 794/2004.

Om det første anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 87 EF og 88 EF samt artikel 7, stk. 5, i forordning nr. 659/1999

— Parternes argumenter

30 Sagsøgeren gør gældende, at artikel 87 EF og 88 EF samt artikel 7, stk. 5, i forordning nr. 659/1999 alene tillader vedtagelse af en beslutning, hvorved statsstøtte kvalificeres som uforenelig med fællesmarkedet, i to situationer: for det første i tilfælde af, at støtten er blevet tildelt efter medlemsstatens tiltrædelse af Den Europæiske Union, og for det andet i tilfælde af, at støtten ganske vist er blevet tildelt forud for medlemsstatens tiltrædelse af Den Europæiske Union, men stadig finder anvendelse efter tiltrædelsesdatoen.

31 Da Republikken Polen tiltrådte Den Europæiske Union den 1. maj 2004, og idet beslutningen om at yde støtte til HCz mellem 1997 og 2002 ikke blev anvendt efter Republikken Polens tiltrædelse, var Kommissionen ifølge sagsøgeren ikke berettiget til at kontrollere, hvorvidt den pågældende støtte var eller ikke var forenelig med fællesmarkedet, og den var følgelig ikke berettiget til at træffe afgørelse om beregning af renter for perioden mellem tidspunktet for tildeling af støtten til HCz og tidspunktet for dens faktiske tilbagesøgning. Kommissionen var alene berettiget til at pålægge en forpligtelse til at tilbagebetale renter fra den 2. maj 2004 (dagen efter tiltrædelsestraktatens ikrafttræden), indtil den dag, hvor betaling faktisk fandt sted.

32 Den af Republikken Polen for perioden fra 1997 til 2002 ydede støtte kan ikke have haft nogen indvirkning på samhandelen, da det drejede sig om markedet i en stat, som på det tidspunkt, hvor den omtvistede støtte blev ydet, ikke var medlem af Den Europæiske Union. Hertil kommer ifølge sagsøgeren, at protokol nr. 8 ikke nævner HCz i bilag 1, hvorfor de fleste af dens bestemmelser ikke vedrører dette selskab. Endelig udvider protokol nr. 8 ikke Kommissionens kontrol til at omfatte årene forud for Republikken Polens tiltrædelse.

33 Kommissionen har indledningsvis ønsket at fremhæve, at den ikke kan se sammenhængen mellem beslutningens artikel 3, stk. 2, andet afsnit, og de ovennævnte klagepunkter. Den bestrider endvidere sagsøgerens argumenter.

— Rettens bemærkninger

34 Der skal indledningsvis foretages en afklaring af forholdet mellem det første anbringende og de af sagsøgeren nedlagte påstande, der ikke vedrører beslutningens artikel 3, stk. 2, andet afsnit.

35 Sagsøgeren har for det første gjort gældende, at de i artikel 87 EF og 88 EF fastsatte betingelser ikke er opfyldt, eftersom Republikken Polen på daværende tidspunkt endnu ikke var medlem af Den Europæiske Union, og protokol nr. 8 ikke fandt anvendelse. Selskabet anfægter således i det væsentlige anvendelsen ratione temporis og ratione personae af fællesskabsbestemmelserne på statsstøtteområdet.

36 For det andet er den omtvistede støttes uforenelighed med fællesmarkedet blevet konstateret i beslutningens artikel 3, stk. 1, mens den eneste bestemmelse, som sagsøgeren har anfægtet, nemlig beslutningens artikel 3, stk. 2, andet afsnit, kun vedrører renteberegningen.

37 Under retsmødet blev sagsøgeren derfor anmodet om at præcisere søgsmålets og de nedlagte påstandes omfang. Som svar på denne anmodning har sagsøgeren i det væsentlige anført, at det første anbringende ganske vist tilsigter annullation af beslutningen i dens helhed, men at selskabets ledelse, for så vidt som dette anbringende godtages, »af politiske grunde« har besluttet at begrænse påstanden om annullation af beslutningen til kun at omfatte bestemmelsen vedrørende renter, dvs. beslutningens artikel 3, stk. 2, andet afsnit.

38 Det første anbringende skal følgelig forstås således, at det udelukkende tilsigter at opnå annullation af skyldige renter for perioden forud for Republikken Polens tiltrædelse af Den Europæiske Union.

39 Med hensyn til for det første anvendeligheden ratione temporis af fællesskabsreglerne om statsstøtte er det ubestridt mellem parterne, at artikel 87 EF og 88 EF i princippet ikke finder anvendelse på støtte ydet før tiltrædelsen, når de heller ikke finder anvendelse efter tiltrædelsen.

40 Herefter har Kommissionen støttet sig på protokol nr. 8 som lex specialis med henblik på at berettige sin kompetence. Det er derfor nødvendigt at undersøge, om bestemmelserne i protokol nr. 8 giver Kommissionen beføjelse til at udvide sin kontrolbeføjelse på statsstøtteområdet, og om den udgør et tilstrækkeligt retsgrundlag for forbuddet mod denne støtte.

41 Det bemærkes i denne forbindelse, at protokol nr. 8 henviser til støtte ydet i perioden fra 1997 til 2003. Den tillader, at et begrænset støttebeløb til strukturomlægning ydes i denne periode (dvs. før Republikken Polens tiltrædelse af Den Europæiske Union) til visse i protokollens bilag 1 anførte virksomheder, og forbyder på den anden side alle andre former for statsstøtte til strukturomlægning af stålindustrien.

42 Det er i punkt 6, stk. 1, i protokol nr. 8 særlig bestemt, at den samlede støtte, der udbetales i perioden fra 1997 til 2003, under ingen omstændigheder må overstige 3 387 070 000 PLN. I punkt 6, stk. 3, i protokol nr. 8 er det fastsat, at Republikken Polen ikke må yde den polske stålindustri nogen yderligere statsstøtte til strukturomlægningsformål. I modsætning til sagsøgerens antagelser er anvendelsen med tilbagevirkende kraft af protokol nr. 8 fastsat i punkt 6, der omfatter perioden fra 1997 til 2003.

43 Følgelig fremgår det af selve ordlyden af protokol nr. 8, at den finder anvendelse på støtte, der er ydet forud for tiltrædelsen. Formålet med protokol nr. 8 var at etablere et omfattende system til godkendelse af støtte til strukturomlægning af den polske stålindustri og ikke blot at undgå kumulering af støtte hos begunstigede virksomheder.

44 Heraf følger, at protokol nr. 8 udgør en lex specialis i forhold til artikel 87 EF og 88 EF, der har udvidet den kontrol med statsstøtte, som Kommissionen i henhold til EF-traktaten har foretaget vedrørende støtte til strukturomlægning af den polske stålindustri i perioden fra 1997 til 2003.

45 Hvad for det andet angår argumentet vedrørende anvendeligheden ratione personae af protokol nr. 8, hvorefter denne protokol ikke gælder for virksomheder, som ikke er opført i bilag 1 hertil, skal det bemærkes, at denne protokol vedrører den polske stålindustri i sin helhed, hvilken som udgangspunkt også omfatter sagsøgeren. Der er ikke blot i punkt 6, stk. 3, i protokol nr. 8 fastsat et samlet støttebeløb og et forbud mod enhver anden støtte, der ikke herved er truffet bestemmelse om, men det er udtrykkeligt fastsat i protokollens punkt 3, at kun virksomheder, der står opført i bilag 1 (begunstigede virksomheder), er berettiget til statsstøtte under det polske strukturomlægningsprogram. Hvis en virksomhed, der ikke er angivet i bilag 1, i ubegrænset omfang kunne bevare strukturomlægningsstøtte modtaget før tiltrædelsen uden til gengæld at nedsætte sin produktionskapacitet, ville protokol nr. 8 miste enhver mening.

46 For så vidt som sagsøgeren anfægter bestemmelserne i protokol, nr. 8, bør søgsmålet afvises, da bestemmelserne i protokol, nr. 8 udgør primær ret.

47 Det følger heraf, at det første anbringende bør forkastes.

Om det andet anbringende vedrørende en tilsidesættelse af artikel 9, stk. 4, i forordning nr. 794/2004

— Parternes argumenter

48 Sagsøgeren har kritiseret Kommissionen for at have undladt i beslutningen at fastsætte den rentesats, der finder anvendelse ved tilbagesøgning af den omtvistede støtte. Da der ikke fandtes nogen femårige interbank swap-satser i Polen forud for sidstnævntes tiltrædelse af Den Europæiske Union, burde der have været indgået en aftale mellem Kommissionen og Republikken Polen vedrørende dette punkt i overensstemmelse med artikel 9, stk. 4, i forordning nr. 794/2004. En sådan aftale skulle have været afspejlet i

beslutningen eller en anden af Kommissionen vedtagen beslutning, da det ville have været den eneste måde, hvorpå det ville være muligt for de erhvervsdrivende, der var forpligtet til at tilbagebetale offentlig støtte, at anlægge søgsmål vedrørende realiteten mod de organer, der har fastsat renterne.

49 Kommissionen har bestridt disse argumenter.

— Rettens bemærkninger

50 For så vidt som sagsøgeren har anfægtet den i beslutningen indeholdte renteberegningsmetode, skal det bemærkes, at konstateringen i beslutningens artikel 3, stk. 2, andet afsnit, er af rent deklaratorisk karakter, da den blot henviser til de relevante bestemmelser i kapitel V i forordning nr. 794/2004. Renteberegningsmetoden findes i selve forordning nr. 794/2004. Sagsøgeren har imidlertid ikke fremført en ugyldighedsindsigelse vedrørende denne forordning.

51 For så vidt angår det angivelige krav om, at der skal foreligge en aftale mellem Kommissionen og Republikken Polen, bemærkes, at Kommissionen i betragtning 147 til beslutningen udtrykkeligt har anerkendt, at der ikke fandtes nogen gældende femårige interbank swap-satser for Polen i den periode, hvor den omtvistede støtte blev ydet, hvorfor den i forbindelse med tilbagesøgningen heraf anvendelige rentesats i henhold til artikel 9, stk. 4, i forordning nr. 794/2004 bør støttes på den tilgængelige rentesats, der anses for hensigtsmæssig for den pågældende periode.

52 Det er i artikel 9, stk. 4, i forordning nr. 794/2004 alene bestemt, at fastsættelsen af den ved tilbagesøgningen anvendelige rentesats skal ske i »nært samarbejde« med den pågældende medlemsstat, men ikke kræver »aftale«.

53 Det fremgår af den mellem Kommissionen og de polske myndigheder udvekslede korrespondance, som førstnævnte har fremlagt som svar på et af Retten stillet spørgsmål, at fastsættelsen af den ved tilbagesøgning af den omtvistede støtte anvendelige sats faktisk blev foretaget i »nært samarbejde« med Republikken Polen. I de polske myndigheders skrivelse af 13. marts 2006 foreslog de som den ved tilbagesøgning anvendelige rentesats obligationsrenten for polske statsobligationer med en løbetid på henholdsvis fem og ti år. Henset til den på daværende tidspunkt foreliggende situation på de polske kapitalmarkeder, som var kendetegnet ved meget høje, men hastigt faldende renter, anmodede de endvidere om, at der skulle finde en årlig ajourføring af disse satser sted, og at renterne ikke skulle tilskrives med renters rente.

54 Kommissionen har godtaget essensen af disse forslag. Den har ganske vist af hensyn til sammenhængen lagt til grund, at kun rentesatsen for den femårige obligation bør finde anvendelse vedrørende hele perioden fra 1997 til 2004 i stedet for at foretage anvendelse af to forskellige satser. Kommissionen har imidlertid et vist skøn ved fastsættelsen af satsen i henhold til artikel 9, stk. 4, i forordning nr. 794/2004. Valget af en enkelt sats er i øvrigt heller ikke blevet anfægtet af sagsøgeren.

55 For så vidt angår metoden for anvendelse af renten og særligt rentetilskrivning med renters rente er det korrekt, at Kommissionen har forkastet Republikken Polens argument vedrørende renters rente. Det er imidlertid udtrykkeligt præciseret i artikel 11, stk. 2, i forordning nr. 794/2004, at renten tilskrives med renters rente indtil datoen for tilbagebetalingen af støtten, og at renter, der er påløbet i det foregående år, tilskrives renter hvert efterfølgende år. I artikel 13 i forordning nr. 794/2004 er det endvidere fastsat, at artikel 9 og 11 heri finder anvendelse på enhver beslutning om tilbagebetaling, der er anmeldt efter datoen for forordningens ikrafttræden. Da forordning nr. 794/2004 trådte i kraft i maj 2004, fandt den derfor anvendelse på tidspunktet for beslutningens vedtagelse, hvorfor Kommissionen var forpligtet til at kræve, at rentetilskrivningen fandt sted med renters rente.

56 Under disse omstændigheder og henset til den omstændighed, at de polske myndigheder foreslog de omtvistede rentesatser, bør det ikke lægges til grund, at Kommissionen har tilsidesat sin forpligtelse til at foretage fastsættelse af den rentesats,

der finder anvendelse ved tilbagesøgning af den omtvistede støtte, i nært samarbejde med Republikken Polen, eller at den har foretaget et åbenbart urigtigt skøn.

57 Endelig var Kommissionen ikke forpligtet til i beslutningen at angive den på tilbagesøgning af den omtvistede støtte anvendelige rentesats, eftersom den end ikke var forpligtet til med nøjagtighed at identificere størrelsen på det tilbagesøgningspligtige støttebeløbs hovedstol, og idet den kunne begrænse sig til blot at angive de fremgangsmåder, der ville gøre det muligt for medlemsstaten at beregne støtten (jf. i denne retning Rettens dom af 31.5.2006, sag T-354/99, Kuwait Petroleum (Nederland) mod Kommissionen, Sml. II, s. 1475, præmis 67 og den deri nævnte retspraksis).

58 Følgelig bør anbringendet vedrørende tilsidesættelse af artikel 9, stk. 4, i forordning nr. 794/2004 forkastes.

59 Da alle sagsøgerens anbringender er blevet forkastet, må Kommissionen frifindes i det hele.

Sagens omkostninger

60 Ifølge procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Sagsøgeren har tabt sagen og bør derfor pålægges at betale sagens omkostninger i overensstemmelse med Kommissionens påstand herom.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer

RETTEN (Ottende Afdeling):

1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.

2) Regionalny Fundusz Gospodarczy S.A. betaler sagens omkostninger.

Martins Ribeiro Papasavvas Dittrich

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 1. juli 2009.

Underskrifter

Indhold

Retsforskrifter . . . . . II - 2251

Sagens faktiske omstændigheder . . . . . II - 2258

Retsforhandlinger og parternes påstande . . . . . II - 2262

Retlige bemærkninger . . . . . II - 2263

Formaliteten . . . . . II - 2263

Parternes argumenter . . . . . II - 2263

Rettens bemærkninger . . . . . II - 2264

Om realiteten . . . . . II - 2265

Om det første anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 87 EF og 88 EF samt artikel 7, stk. 5, i forordning nr. 659/1999 . . . . . II - 2265

— Parternes argumenter . . . . . II - 2265

— Rettens bemærkninger . . . . . II - 2266

Om det andet anbringende vedrørende en tilsidesættelse af artikel 9, stk. 4, i forordning nr. 794/2004 . . . . . II - 2269

— Parternes argumenter . . . . . II - 2269

— Rettens bemærkninger . . . . . II - 2270

Sagens omkostninger . . . . . II - 2272